

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2311/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., против туженог пок. ББ, бившег из ..., чији је правни следбеник ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Петковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 601/18 од 19.07.2018. године, у седници одржаној 12.02.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 601/18 од 19.07.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Крушевцу Гж 601/18 од 19.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судске јединице у Варварину П 50/17 од 13.10.2017. године, у првом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев да се обавезе тужени ВВ из ..., као правни следбеник пок. ББ, бившег из ..., да тужиоцу, на име накнаде штете претрпљене изоравањем засејане луцерке на парцелама .../..., .../... и .../... све у КО ..., за 2011. и 2012. годину, исплати износ од 79.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.12.2015. године до исплате. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.360,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 601/18 од 19.07.2018. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени ВВ из ..., као правни следбеник пок. ББ, бившег из ..., да тужиоцу на име накнаде штете претрпљене изоравањем засејане луцерке на парцелама број .../..., .../... и .../..., све у КО ..., за 2011. и 2012. годину, исплати износ од 79.000,00 динара, са законском затезном каматом од 25.12.2015. године до исплате, као неоснован. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у изреци другостепене пресуде, тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, као и на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Будући да трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић